

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: NR-11S/65/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4022200508
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Tóth
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:4022200508.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lucie Tóth a členov senátu Mgr. Milady Artnerovej a JUDr. Martina Hraboša v právnej veci žalobcu: STAVIVÁ-Garaj, s.r.o., so sídlom Zvolenská cesta 31, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 31 592 872, právne zastúpený: Mgr. Františkom Baraniakom, advokátom so sídlom M. R. Štefánika 1824/43, Dolný Kubín, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, so sídlom Masarykova 10, 040 01 Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. O-244/2022, č. NIP/NIP_PO/BEZ/2022/3727 zo dňa 23.09.2022, takto

rozhodol:

I. Správny súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Správny súd žalovanému nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Na základe inšpekcie práce vykonanej u žalobcu v prevádzke na A. B. XX C. D. v období od 18.02.2022 do 18.03.2022 vydal Inšpektorát práce Nitra rozhodnutie č. 287/22/práv, IPNR/IPNR_PRODD/ROZ/2022/2307 zo dňa 21.06.2022 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým uložil žalobcovi podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „zákon o inšpekcii práce“) pokutu vo výške X.XXX eur za porušenie povinností vyplývajúcich z predpisov uvedených v § 2 ods.1 písm. a) v treťom bode zákona o inšpekcii práce, ktoré spočívalo v:

i) porušení § 6 ods. 1 písm. a) v nadväznosti na § 38 ods. 1 zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „zákon o BOZP“), nedodržaním bezpečnostnej úrovne, ktorá vyplýva z čl. 4.5.13 slovenskej technickej normy (ďalej len „STN“) 26 90 30 : 1993 tým, že žalobca na uvedenej prevádzke nevykonával opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce a v súlade s právnymi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, pretože ku dňu 18.02.2022 prístup k regálu v malom sklade č. 1 nebol voľný a žalobca nezabezpečil, aby nič nebránilo zakladaniu a odoberaniu materiálov z regálu, keďže regál bol založený materiálom;

ii) porušení § 6 ods. 1 písm. a) v nadväznosti na § 38 ods. 1 zákona o BOZP nedodržaním bezpečnostnej úrovne, ktorá vyplýva z čl. 4.3.2 STN 26 9030 : 1993 tým, že žalobca na uvedenej prevádzke nevykonával opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce a v súlade s právnymi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, pretože ku dňu 18.02.2022 neboli vo všetkých skladových priestoroch, a to vonkajších aj vnútorných, viditeľne označené plochy skladovacej zóny bielymi alebo žltými čiarami šírky od 100 mm do 125 mm.

2. Výšku uloženej pokuty odôvodnil prvostupňový orgán s odkazom na kritériá podľa § 19 ods. 6 zákona o inšpekcii práce, pričom zistené nedostatky splňali kvalifikáciu závažnosti podľa ustanovenia § 19 ods. 3 zákona o inšpekcii práce, pri ktorých nastupuje obligatórna povinnosť uloženia sankcie. Objektom právnej ochrany sú zamestnanci a je odôvodnené, aby konanie, ktorého sa voči nim dopustil žalobca správny orgán potrestal uložením sankcie, ktorá by splnila svoju preventívnu, výchovnú funkciu a aj represívnu funkciu. Závažnosť porušenia § 6 ods. 1 písm. a) zákona o BOZP nedodržaním bezpečnostnej úrovne, ktorá vyplýva z čl. 4.5.13 STN 26 90 30 : 1993 videl správny orgán v tom, že žalobca zanedbal bezpečnostné opatrenia tým, že prevádzkovoval regál tak, že k nemu bol obmedzený prístup vzhľadom na ďalší naskladnený materiál pred regálom; nezabezpečenie voľného prístupu k regálu malo za následok ohrozenie zamestnancov pádom, zakopnutím alebo inou udalosťou pri odoberaní alebo prikladaní do regálu, hrozilo nebezpečenstvo vzniku pracovného úrazu zamestnancov, ktorí vykonávali prácu v týchto skladovacích priestoroch, t.j. hroziaci následok poškodenia zdravia bol následkom závažným. Závažnosť porušenia § 6 ods. 1 písm. a) zákona o BOZP nedodržaním bezpečnostnej úrovne, ktorá vyplýva z čl. 4.3.2 STN 26 9030 : 1993 je zrejmá, keďže hrozilo poškodenie zdravia zamestnancov; nevyznačením skladovacích zón riadnym spôsobom - viditeľne a v plnom rozsahu sa títo mohli pohybovať medzi paletami a uskladneným tovarom a materiálom a tiež mohli byť ohrození prípadným pohybom motorových vozíkov a zosuvom alebo pádom skladovaného materiálu.

3. Správny orgán prihliadal aj na to, že bez vykonanej inšpekcie práce by protiprávny stav u účastníka pretrvával, čo bolo potrebné hodnotiť ako okolnosť prirážajúcu pri určovaní výšky pokuty v rámci jej zákonného rozpätia. Žalobca je malým zamestnávateľom, čo hodnotil správny orgán v prospech nižšej pokuty v rámci zákonného rozpätia. Systém riadenia ochrany práce bol vyhodnotený ako nedostatočný, vzhľadom na zistené porušenia bezpečnostných predpisov. Čo sa týka ojedinelosti výskytu nedostatku, toto správny orgán nekonštatoval, pretože inšpekciou práce bolo celkom zistených 8 porušení bezpečnostných predpisov. Toto kritérium zobral správny orgán do úvahy ako najdôležitejšie, pretože sankčné oprávnenia mu slúžia na presadzovanie uspokojujúcich pracovných podmienok, ktoré zamestnancom zabezpečia dlhodobu udržateľnú pracovnú schopnosť a požadovanú kvalitu života; toto kritérium bolo hodnotené v prospech vyššej pokuty v rámci zákonom stanoveného rozpätia. Porušenie bezpečnostných predpisov týmito skutkami bolo u žalobcu zistené prvýkrát, čo správny orgán zohľadnil smerom k nižšej sankcii.

4. Pri ukladaní správnej sankcie správny orgán uplatnil aj analógiu postupu trestného konania, a preto zohľadnil aj zásady ukladania trestu podľa § 11 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „zákon o trestnej zodpovednosti PO“). Zhrnúc všetky uvedené kritériá stanovené v zákone o inšpekcii práce a v zákone o trestnej zodpovednosti PO správny orgán dospel k záveru, že závažnosť pochybenia žalobcu nebola malá, toto pochybenie mohlo mať závažné dôsledky na bezpečnosť a zdravie zamestnancov. Nebolo by spravodlivé, aby správny orgán po zohľadnení veľkosti účastníka konania, jeho konania v neprospech zamestnancov, uložil sankciu v nízkej výmere; bolo nevyhnutné, aby žalobca následky svojho konania pocítil vo svojej ekonomickej sfére. Správny orgán uvedené vyhodnotil tak, že ustálil ako primeranú výšku sankcie v sume X.XXX,- eur, ktorá pokuta bude mať silu odradiť účastníka konania od protiprávneho postupu, príp. zanedbanie plnenia povinností v budúcnosti.

5. Žalobca podal voči prvostupňovému rozhodnutiu odvolanie. Žalovaný rozhodnutím č. O-244/2022, NIP/NIP_PO/BEZ/2022/3727 zo dňa 23.09.2022 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) podľa § 6 ods. 1 písm. b) a § 21 ods. 3 zákona o inšpekcii práce odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

II. Žaloba a podstatné zhrnutie argumentov žalobcu

6. Žalobca sa správnu žalobou včas podanou na Krajskom súde v Nitre domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie.

7. Žalobca mal za to, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistenie skutkového stavu veci je nedostačujúce na posúdenie veci a v rozpore s obsahom spisov, rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, a v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá má vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí nedostatočne vysporiadal s dôvodmi, pre ktoré žalobca podal odvolanie proti

rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu a na niektoré námietky žalobcu uvedené v odvolaní vôbec nereagoval, ani nevykonal žiaden zo žalobcom v odvolaní navrhovaných dôkazných prostriedkov.

8. Výrokovú časť napadnutého rozhodnutia žalovaného považoval žalobca za rozpornú s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pričom skutková veta správneho deliktu nebola formulovaná jasne, zrozumiteľne a v súlade s právnymi predpismi tak, aby nemohlo dôjsť k zameniteľnosti s iným skutkom. Správny orgán v prvostupňovom nevymedzil presne za aký konkrétny skutok bol žalobca postihnutý a pre ktorý sa vedie správne konanie. Výrok prvostupňového rozhodnutia tak ako bol uvedený, nie je určitý a zrozumiteľný, a preto je nepreskúmateľný. Prvostupňový správny orgán bol povinný vo výroku rozhodnutia vysloviť vinu žalobcu zo spáchania správneho deliktu, čo absentuje. Miesto a čas nie sú spoľahlivo identifikované a s určitosťou vymedzené tak, aby nedošlo k zámene s iným konaním. Správne orgány nevykonali dostatočné dodatočné podrobné určenie miesta, času a spôsobu spáchania skutkov, ktorých sa mal žalobca dopustiť.

9. Žalobca namietal uloženie sankcie za nedodržanie podmienok bezpečnostnej úrovne, ktorá mala vyplývať z čl. 4.5.13 STN 26 90 30 : 1993, pretože STN nie je všeobecne záväzným právnym predpisom, STN ani žiadna iná norma nemôže byť a nie je prameňom práva; žalobca nie je a zo strany správneho orgánu nikdy nebol oboznámený so znením a obsahom STN 26 90 30 : 1993, STN 26 90 30 : 1993 nebola nikdy verejne vyhlásená ani publikovaná v Zbierke zákonov a nie je ani verejne dostupná, STN 26 90 30 : 1993 nie je ani na webovom sídle Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky prístupná v slovenskom jazyku. Nie je možné vo výroku rozhodnutia sankčnej povahy odkázať na STN, rovnako nemožno doplniť právnou normu textom v technickej norme. STN nie sú adresátovi vyhlášky prístupné zadarmo. Žalobca nemohol byť s obsahom právnej normy, ktorú mal porušiť, oboznámený. Zo žiadneho všeobecne záväzného právneho predpisu nevyplýva povinnosť účastníka konania byť oboznámený s obsahom STN. STN sú uplatňované na princípe dobrovoľnosti. Zmenu v koncepcii tvorby právnych predpisov a tým aj zmenu v dobrovoľnom uplatňovaní STN si správny orgán prvého stupňa neuvedomil, pretože vyžaduje dodržiavanie STN, napriek tomu, že ich právne predpisy uvádzajú len ako príklad v poznámkach pod čiarou, ktoré poznámky nie sú súčasťou právneho predpisu. Zo zákona jasne vyplýva, že tento nepovyšuje STN na záväznú, ale len ako určitú možnosť. Ak majú niekoho zaväzovať všeobecne záväzné pravidlá správania sa, tieto by mali byť verejne a bezplatne prístupné každému bez obmedzenia tak, aby mohol upraviť svoje konanie právne predpokladaným spôsobom a vyhnúť sa tak prípadnej právnej sankcii.

10. Žalobca tiež namietal výklad ustanovenia § 6 ods. 1 písm. a) zákona o BOZP uvedený v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo/163/2015 zo dňa 25.01.2017 ako nesprávny a arbitrárny. Analogické použitie STN, ktorá nie je záväznou normou, na skutkovú podstatu správneho deliktu nie je možné z dôvodu rozporu takejto aplikácie s čl. 2 ods. 2 Ústavy SR. Je v rozpore so zákonom ale aj s formálnou a právnou logikou, aby bol žalobca postihovaný za konanie, ktoré je v rozpore s nejakou nezáväznou právnou normou, ktorá ani nie je verejne dostupná a ani sa nenachádza v administratívnom spise.

11. Žalobca mal za to, že analógia vo vzťahu k skutkovým podstatám správnych deliktov v neprospech obvinených nie je ústavne prípustná, keďže by tým priamo odporovala ústavnému princípu zákonnosti. Ukladanie sankcií, ktoré samo osebe predstavuje zásah do práva účastníka na súdnu ochranu (na spravodlivý proces), sa môže realizovať iba v zákonom jasne, určite a zrozumiteľne stanovenom rozsahu a obsahu; potreba reštriktívneho výkladového prístupu v súvislosti s ukladaním sankcií za spáchanie správneho deliktu vyplýva už zo samotnej povahy ústavnej možnosti ukladať sankcie.

12. K tvrdeniu správneho orgánu, že ku dňu 18.02.2022 prístup k regálu v malom sklade č. 1 nebol voľný žalobca uviedol, že zistenie zo dňa 18.02.2022 nemalo trvalý charakter. PVC rúry, ktoré sa nachádzali v dotknutých priestoroch boli dňa 18.02.2022 pripravené na expedíciu priamemu zákazníkovi a v uvedených priestoroch sa nachádzali len do času, kým si ich konečný zákazník neprevzal.

13. K neoznačeniu skladových priestorov žalobca namietal, že vlastníkom priestorov, v ktorých bola kontrola vykonaná sa stal na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený až dňa 13.07.2021. Dovtedy nemal žiadnu vedomosť o technickom stave uvedených budov a nehnuteľností a nemohol v uvedených priestoroch vykonávať žiadne stavebné zásahy.

14. Žalobca považoval uloženú pokutu za neprimeranú najmä závažnosti údajného protiprávneho konania. Uloženie pokuty vo výške X.XXX,- eur za údajné porušenie právnych predpisov, ktoré aj sám zákonodarca označuje za menej závažné správne delikty, za situácie keď k nim nikdy nedošlo resp. ich porušenie zo strany účastníka konania nebolo preukázané, nemôže obstať. Rozhodnutie o uložení pokuty za správny delikt, ktoré je odôvodnené len tým, že pri uložení pokuty bolo prihliadnuté na mieru zavinenia a jej výška bola stanovená v rozsahu, ktorý zákon pripúšťa, bez zaoberania sa všetkými hľadiskami, ktoré zákon ako predpoklad takej úvahy o uložení pokuty stanovuje, je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Úvaha prvostupňového správneho orgánu najmä z pohľadu, či určená výška sankcie nie je voči účastníkovi konania likvidačná v napadnutom rozhodnutí úplne absentuje. Určenie výšky pokuty v rámci určeného rozpätia je síce vecou voľného uváženia, to však neznamená, že môže byť uložená v ľubovoľnej výške. Z prvostupňového rozhodnutia nie je možné zistiť, aká bola miera ohrozenia verejného záujmu, pretože správny orgán sa nevysporiadal s otázkou závažnosti správneho deliktu, spôsobu jeho spáchania, nevyhodnotil jeho následky, pohnútky účastníka konania, okolnosti, za ktorých k jeho spáchaniu došlo – najmä pokiaľ ide o faktické ohrozenie BOZP zamestnancov žalobcu na dotknutom pracovisku. Nie je možné zistiť, či vôbec, a do akej miery, vzal správny orgán do úvahy tú skutočnosť, že účastník konania ešte pred vykonaním kontroly vyvinul všetku dostupnú aktivitu k tomu, aby všetky sklady mali vyznačené skladovacie zóny bielymi alebo žltými čiarami tým, že podal objednávku na vypracovanie projektovej dokumentácie na komplexnú rekonštrukciu v dotknutej prevádzke po tom, ako dňa 13.07.2021 k týmto nehnuteľnostiam nadobudol vlastnícke právo.

15. Žalobca neporušil žiadnu povinnosť vyplývajúcu z predpisov o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, pretože v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci pravidelne v stanovených intervaloch v súlade s právnymi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci zabezpečuje všetky činnosti cez profesionálne organizácie, ktoré sa venujú uvedenej problematike. Správny orgán nedostatočne posúdil úroveň vedenia administratívnej agendy a vykonávaných opatrení so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce v súlade s právnymi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci pre pracovníkov dotknutej prevádzky; všetky vytknuté nedostatky boli vysvetlené a odstránené v určenej lehote 90 dní.

III. Vyjadrenie žalovaného

16. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 18.04.2023 navrhol žalobu zamietnuť.

17. Z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že žalovaný riadne a spoľahlivo preskúmal a urobil analýzu zisteného skutkového stavu, posúdil jednotlivé skutkové závery urobené na jeho základe a starostlivo a vyčerpávajúcim spôsobom reagoval na jednotlivé námietky žalobcu, ktoré tento vzniesol v priebehu vedeného odvolacieho konania. Žalobca v podanom odvolaní nenavrhol vykonanie žiadnych konkrétnych dôkazných prostriedkov a z uvedeného dôvodu sa žalovaný námietkami takéhoto druhu ani nezaoberal. Navyše žalovaný v konaní disponoval dôkazmi, ktoré obstaral správny orgán prvého stupňa v priebehu výkonu inšpekcie práce, ktoré žalovaný vyhodnotil ako hodnoverné, a ktoré bez akýchkoľvek pochyb preukazovali zistenia ohľadne skutkov.

18. Vo vzťahu k námietke ohľadne toho, že podklady pre vydanie prvostupňového rozhodnutia neboli úplné, dostatočné, presné žalovaný uviedol, že táto námietka je plne neopodstatnená, jedná sa o všeobecné nekonkrétne tvrdenia bez ich podloženia konkrétnymi dôkazmi.

19. K náležitostiam výroku napadnutého rozhodnutia žalovaný zdôraznil, že špecifikácia sankcionovaných skutkov vo výroku bola dostačujúca, je z nej možné presne zistiť, kde a kedy bola kontrola vykonaná; rovnako je možné určito a zrozumiteľne zistiť k akému konkrétnemu kontrolovanému subjektu ukladaná sankcia smeruje, je možné zistiť čas a miesto spáchania skutkov, aké zákonné ustanovenia žalobca porušil, o porušenie ktorých konkrétnych právnych povinností ide, v čom spočívajú porušenia týchto právnych povinností a akým spôsobom došlo k ich porušeniu; teda samotná špecifikácia skutkov je vymedzená takým spôsobom, aby tieto skutky nebolo možné v inom administratívno-deliktálnom konaní zameniť s inými skutkami. Zákonná dikcia ani súdna prax neukladá správny orgánom rigidne povinnosť uvádzať do výrokovej časti správnych aktov vyslovenie viny žalobcu zo spáchania správneho deliktu. Žalobca bol sankcionovaný za porušenie konkrétnych príslušných zákonných ustanovení zákona o BOZP v nadväznosti na nedodržanie bezpečnostnej úrovne, resp. nevyhnutných bezpečnostných požiadaviek plynúcich z príslušných STN.

20. Žalovaný vo vzťahu k záväznosti STN uviedol, že tieto možno charakterizovať ako dokument, ktorý predstavuje minimálne bezpečnostné požiadavky, ktoré sa uplatňujú pri plnení požiadaviek bezpečnosti v jednotlivých odvetviach, ktoré musia byť zamestnávateľom uplatnené presne podľa požiadaviek normy, alebo aj iným preukázateľne primeraným spôsobom a sú plne v súlade s platnými právnymi predpismi. Ak zamestnávateľ plní povinnosti ustanovené všeobecne záväznými právnymi predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci spôsobom alebo postupom upraveným v slovenskej technickej norme, uvedené plnenie sa považuje za splnenie požiadaviek na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. V danom prípade minimálne bezpečnostné požiadavky, resp. bezpečnostnú úroveň, na prevádzku skladovacích priestorov bližšie ustanovuje a konkretizuje vyššie cit. STN. Podľa § 38 ods. 1 zákona o BOZP zamestnávateľa plnia povinnosti ustanovené týmto zákonom a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi spôsobom upraveným v STN alebo iným preukázateľne primeraným spôsobom. Žalobca v priebehu konania nijako nepreukázal, že by svoje povinnosti plnil iným preukázateľným primeraným spôsobom, rovnako nepreukázal aké iné opatrenia za účelom dodržania bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci prijal a vykonal, ak nepovažoval STN za záväzné tak, aby boli dodržané citované ustanovenia osobitných právnych predpisov.

21. Nezáväznosť STN je limitovaná v § 38 ods. 1 zákona o BOZP, pričom jej dodržiavanie nie je dobrovoľné v zmysle prezentovanom žalobcom. Správne orgány sankcionovali žalobcu primárne za porušenie konkrétnych príslušných ustanovení zákona o BOZP v nadväznosti na nedodržanie bezpečnostnej úrovne, resp. nevyhnutných bezpečnostných požiadaviek plynúcich z príslušných slovenských technických noriem. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo/163/2015, kde najvyšší súd judikoval, že technické normy sa s poukazom na § 2 ods. 1 písm. a), bod 3 zákona o inšpekcii práce, ktorý odkazuje na § 39 zák. č. 311/2001 Zákonníka práce v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „Zákonník práce“), považujú za ostatné právne predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Otázkou platnosti technických noriem sa podrobne zaoberal i Ústavný súd Českej republiky v náleze zo dňa 26. 05. 2009 uverejnenom v Sbíreke zákonů ČR pod sp. zn. 241/2009 Sb., ktorý sa vyjadril i k ich dostupnosti, ako aj Krajský súd v Trenčíne v rozsudku sp. zn. 13S/34/2022. Žalovaný tiež poukázal na rozsudok Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 11S/23/2014, kde súd konštatoval, že STN je možné si zakúpiť legálnym spôsobom, resp. žalobca mohol v prípade záujmu do týchto noriem nahliadnuť v rámci správneho konania na správnom orgáne, pričom tieto nemusia byť súčasťou administratívneho spisu.

22. Pokiaľ sa jedná o žalobnú námietku súvisiacu s tým, že PVC rúry, ktoré sa nachádzali v dotknutých priestoroch boli dňa 18. 02. 2022 pripravené na expedíciu priamemu zákazníkovi, žalovaný poukázal na fotodokumentáciu vyhotovenú inšpektormi práce dňa 18. 02. 2022 o 10.09 h, ktorá zachytávala aktuálny stav kontrolovaných skladovacích priestorov žalobcu, pričom je zrejmé, že v skladovacích priestoroch sa nachádzal regál/regály, pričom prístup k nemu/nim bol založený, resp. zatarasovaný materiálom, konkrétne umelohmotnými rúrami, v dôsledku čoho prístup k tomuto regálu/regálom nebol voľný, čím nebola dodržaná minimálna bezpečnostná úroveň, ktorá by mala zabezpečiť bezpečné odoberanie a vkladanie skladovaných materiálov z a do regálov. Zo stavu zachyteného na fotodokumentácii vyplýva, že zamestnanci žalobcu si pre potreby nakladania alebo vykladania skladovaného materiálu museli najprv urobiť priestor, aby sa vedeli dostať k jednotlivým regálom a až tak mohli pristúpiť k nakladaniu, či vykladaniu skladovaného materiálu, v dôsledku čoho boli takíto zamestnanci potencionálne vystavení zvýšenému riziku vzniku pracovného úrazu. Predmetná fotodokumentácia nijako nezachytáva situáciu, či tvrdenia žalobcu a nepreukazuje, že umelohmotné rúry boli v daný deň pripravené na expedíciu priamemu zákazníkovi; uvedené umelohmotné rúry boli položené voľne pri regáloch, zatarasovali k nim prístup a nijako nevykazovali známky novej tvrdenej expedície priamemu zákazníkovi. Fotodokumentácia nezachytávala ani žiadneho zamestnanca žalobcu, ktorý by nejakým spôsobom manipuloval s uvedenými rúrami za účelom ich expedície priamemu zákazníkovi.

23. Námietku žalobcu ohľadne toho, že vlastníkom priestorov sa stal až na základe kúpnej zmluvy zavkladovanej dňa 13.07.2021 a dovtedy nemal žiadnu vedomosť o technickom stave uvedených budov a nehnuteľností a nemohol v uvedených priestoroch vykonávať žiadne stavebné zásahy, považoval žalovaný za nedôvodnú. Nie je rozhodujúci konkrétny vzťah k priestorom, ktoré žalobca prevádzkuje ako pracovisko pre svojich zamestnancov, podstatnou je zákonná povinnosť žalobcu v záujme zaistenia bezpečnosti a zdravia jeho zamestnancov, aby si plnil všetky svoje primárne zákonné povinnosti viažuce sa na ním prevádzkované pracovisko za účelom zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia jeho zamestnancov pri práci (§ 4 nariadenia vlády SR č. 391/2006 Z. z. o minimálnych bezpečnostných

požiadavkách na pracovisko), medzi ktoré nepochybne patrí i povinnosť označiť skladovacie zóny viditeľnými čiarami, či už v jeho vonkajších, či vnútorných skladovacích priestoroch, za účelom dodržania minimálnej bezpečnostnej úrovne vyplývajúcej z príslušnej STN.

24. S odkazom na charakter protiprávneho konania žalobcu, na jeho rozsah a jednotlivé súvisiace okolnosti daného prípadu, s odkazom na inštitút objektívnej zodpovednosti za správne delikty, ako i s odkazom na zásadu materiálnej rovnosti, v zmysle ktorej správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely, považoval žalovaný uloženú výšku sankcie v sume 1000 eur vo vzťahu k dvom zisteným sankcionovaným skutkom za primeranú a za náležite a dostatočne odôvodnenú.

IV. Posúdenie veci správnym súdom

25. Zákonom č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o správnych súdoch“) bol okrem iného zriadený aj Správny súd v Bratislave, ktorý začal svoju činnosť 1. júna 2023. V zmysle § 3 písm. b) Zákona o správnych súdoch: „ak § 4 ods. 1 neustanovuje inak, výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne sudy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave.“ Vec bola na základe uvedenej zmeny právnej úpravy, v súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2023 v znení dodatku č. 1 náhodným výberom pridelená senátu 4S Správneho súdu v Bratislave a je vedená pod sp. zn. NR-11S/65/2022. Na základe dodatku č. 4/2024 k Rozvrhu práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2024 účinného od 21.05.2024, senát 4S koná a rozhoduje v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozsudku.

26. Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10 a § 13 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení účinnom do 30.06.2023 (ďalej len „SSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie vrátane konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, z dôvodov uplatnených v žalobe, zároveň majú na zreteli, že sa jedná o vec správneho trestania podľa § 194 SSP nezistil mimo žalobných bodov vadu podľa § 195 SSP.

27. O žalobe rozhodol a rozsudok vyhlásil na pojednávaní nariadenom na 11.06.2025, ktorého sa zúčastnil právny zástupca žalobcu. Správny súd uznesením vyhláseným na nariadenom pojednávaní zamietol návrh žalobcu na vykonanie dokazovania výsluchom žalobcu, E. F. a vykonaním ohliadky na mieste samom, keďže mal za to, že ich vykonanie nie je nevyhnutné na posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia (§ 121 ods. 1 SSP).

28. Podľa § 493e SSP v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

29. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) bod tri zákona o inšpekcii práce, inšpekcia práce je a) dozor nad dodržiavaním právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vrátane predpisov upravujúcich faktory pracovného prostredia.

30. Podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona o inšpekcii práce, inšpektorát práce je oprávnený uložiť pokutu, ak tento zákon neustanovuje inak, zamestnávateľovi za porušenie povinností vyplývajúcich z tohto zákona, z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a) prvom bode až treťom bode, šiestom bode a siedmom bode alebo za porušenie záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv až do 100 000 eur, a ak v dôsledku tohto porušenia vznikol pracovný úraz, ktorým bola spôsobená 1. ťažká ujma na zdraví, najmenej 20 000 eur, 2. smrť, najmenej 33 000 eur.

31. Podľa § 19 ods. 6 zákona o inšpekcii práce, inšpektorát práce pri ukladaní pokuty podľa odsekov 1 a 2 zohľadňuje jej preventívne pôsobenie a pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na
a) závažnosť zisteného porušenia povinností a závažnosť ich následkov,
b) počet zamestnancov zamestnávateľa a riziká, ktoré sa vyskytujú v činnosti zamestnávateľa,
c) počet nelegálne zamestnaných fyzických osôb, ak ide o uloženie pokuty podľa odseku 2 písm. a) prvého bodu,
d) skutočnosť, či zistené porušenie povinností je dôsledkom neúčinného systému riadenia ochrany práce u zamestnávateľa alebo či ide o ojedinelý výskyt nedostatku,

e) opakované zistenie toho istého nedostatku.

32. Podľa § 39 ods. 1 Zákonníka práce, právne predpisy a ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci sú predpisy na ochranu života a predpisy na ochranu zdravia, hygienické a protiepidemické predpisy, technické predpisy, technické normy, dopravné predpisy, predpisy o požiarnej ochrane a predpisy o manipulácii s horľavinami, výbušnami, zbraňami, rádioaktívnymi látkami, jedmi a inými látkami škodlivými zdraviu, ak upravujú otázky týkajúce sa ochrany života a zdravia.

33. Podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona o BOZP, zamestnávateľ v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci je povinný vykonávať opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce a v súlade s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

34. Podľa § 38 ods. 1 zákona o BOZP, ak zamestnávateľ a fyzická osoba, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, plnia povinnosti ustanovené týmto zákonom a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci spôsobom alebo postupom upraveným v slovenskej technickej norme, toto plnenie sa považuje za splnenie požiadaviek na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci; tieto povinnosti možno splniť aj iným preukázateľne primeraným spôsobom.

35. Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 60/2018 Z. z. o technickej normalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. o technickej normalizácii), slovenskou technickou normou je technická norma prijatá úradom ako slovenským národným normalizačným orgánom do sústavy slovenských technických noriem podľa tohto zákona.

36. Podľa § 3 ods. 10 zák. o technickej normalizácii, dodržiavanie slovenskej technickej normy alebo technickej normalizačnej informácie je dobrovoľné.

37. Podľa § 20 zák. o technickej normalizácii, slovenské technické normy, predbežné slovenské technické normy a technické normalizačné informácie prijaté do sústavy slovenských technických noriem pred 1. aprílom 2018 sa považujú za slovenské technické normy, predbežné slovenské technické normy a technické normalizačné informácie podľa tohto zákona.

38. Podľa § 47 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

39. Podľa čl. 4.3.2 STN 26 9030:1993, plochy skladovacej zóny musia byť na podlahe viditeľne označené bielymi alebo žltými čiarami. Šírka čiary je od 100 mm do 125 mm.

40. Podľa čl. 4.5.13 STN 26 9030:1993, prístup poprípade prízjazd v regále musí byť voľný a nič nesmie brániť zakladaniu a odoberaniu manipulačných jednotiek a materiálov z regálov.

41. Prvotne sa správny súd zaoberal námietkou nesprávneho právneho posúdenia v súvislosti s nedodržaním zásady nullum crimen sine lege, ktorej porušenie videl žalobca v tom, že STN nie je všeobecne záväznou právnou normou, ide o technický predpis, ktorého dodržiavanie je dobrovoľné, a preto nedodržanie jeho obsahu nemôže napĺňať skutkovú podstatu správneho deliktu.

42. V prejednávanej veci ide o vec správneho trestania podľa § 194 SSP, keďže žalobcovi bola uložená sankcia vo forme pokuty za spáchaný správny delikt. Slovenské technické normy ako súčasť skutkovej vety trestného činu boli predmetom posudzovania zo strany Ústavného súdu SR v konaní sp. zn. III. ÚS 180/2024, ktorý dospel k záveru, že hoci dodržiavanie STN je dobrovoľné, inak je to pri ustanoveniach § 12 ods. 2 písm. a) a písm. c) bod 1 a 2 zákona o inšpekcii práce, ktoré sú všeobecne záväzné. Práve porušenie týchto zákonných ustanovení by potom mohlo byť dôvodom na konštatovanie spáchania prečinu ublíženia na zdraví závažnejším spôsobom konania v zmysle § 157 ods. 1 a ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Trestného zákona. Zároveň, povinnosti vyplývajúce z § 12 zákona o inšpekcii práce môžu byť podrobnejšie upravené v technických normách a

príslušná časť technickej normy sa v takom prípade stane pre povinné osoby záväzná, keďže tu pôjde o konkretizáciu povinnosti vyplývajúcej zo zákona. Ústavný súd teda vyvodil, že slovenské technické normy môžu konkretizovať obsah povinností na predchádzanie ohrozenia záujmu chráneného trestným právom v prípade, ak ide o konkretizáciu povinností uložených zákonom. Súčasne odkázal napr. aj na rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky vo veci sp. zn. Pl. ÚS 40/08, bod 51 až 54 odôvodnenia a sp. zn. II. ÚS 103/23, body 34 až 36 odôvodnenia; resp. rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky vo veci sp. zn. 7 Tdo 309/2021, bod 28 odôvodnenia).

43. Vzhľadom k uvedeným záverom, tunajší súd vychádzal z premisy, že pokiaľ je možné vo veci vedeného trestného konania ako súčasť skutkovej vety (dokonca ako okolnosť zakladajúcu kvalifikačný znak určujúci pre posúdenie spáchania skutku závažnejším spôsobom konania) použiť aj obsah STN, uvedený záver je možné a potrebné aplikovať aj na skutkový a právny stav vo veci samej týkajúcej sa správneho trestania (argument a maiori ad minus).

44. Slovenské technické normy síce nie sú všeobecne záväzné a ich dodržiavanie je v princípe dobrovoľné (§ 3 ods. 11 zákona o technickej normalizácii v znení neskorších predpisov), avšak § 6 ods. 1 písm. a) zákona o BOZP je ustanovenie právneho predpisu, ktoré bol žalobca povinný dodržiavať. Z tohto ustanovenia vyplýva povinnosť zamestnávateľa v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vykonávať opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce a v súlade s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, pričom ostatnými predpismi sú aj STN, ktoré vymedzenie vyplýva z § 39 ods. 1 Zákonníka práce.

45. STN môžu podrobnejšie upravovať obsah povinností na predchádzanie ohrozenia záujmu chráneného zákonom o BOZP (t. j. život a zdravie zamestnancov pri výkone práce) v prípade, ak ide o konkretizáciu povinností uložených zákonom. V prejednávanej veci STN podrobnejšie vymedzuje povinnosti ustanovené v § 6 ods. 1 písm. a) zákona o BOZP (vykonávať opatrenia v súlade s ostatnými predpismi) a príslušná časť technickej normy sa v tak stala pre žalobcu záväzná, keďže sa jedná o konkretizáciu povinnosti vyplývajúcej zo zákona.

46. Naviac na STN nie je odkazované v legislatívnej poznámke pod čiarou ako to namietal žalobca, ale STN sú ako ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci uvedené priamo vo vlastnom texte právneho predpisu (§ 39 ods. 1 Zákonníka práce)

47. Záväznosť STN tak vyplýva zo zákona o BOZP /§ 6 ods. 1 písm. a) a § 38 ods. 1/ v spojení s § 39 ods. 1 Zákonníka práce, pričom povinnosť v zmysle § 6 ods. 1 písm. a) zákona o BOZP možno splniť buď spôsobom ustanoveným v STN, alebo iným primeraným spôsobom, STN má teda v tomto prípade indikatívnu nie výlučnú povahu. Možnosť plnenia povinností aj iným spôsobom vyplýva aj z dôvodovej správy k § 38 zákona o BOZP, z ktorej je zrejmé, že „navrhovaným znením sa umožňujú osvedčené spôsoby vykonania povinností v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci upravených zákonom a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi. Umožňuje sa ich realizáciu spôsobom alebo postupom podľa slovenskej technickej normy alebo iným primeraným spôsobom podľa potreby zamestnávateľa“.

48. Žalobca tak mohol uvedené opatrenia v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci splniť aj iným spôsobom, avšak v danom prípade by bol povinný ich primeranosť preukázať. Na druhej strane pokiaľ zamestnávateľ plní povinnosti ustanovené zákonom o BOZP spôsobom alebo postupom upraveným v STN, z § 38 ods. 1 zákona o BOZP vyplýva právna prezumpcia splnenia požiadaviek na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Z obsahu administratívneho spisu nebolo zistené splnenie povinnosti podľa STN a žalobca nepreukázal, ani netvrdil, že by tieto konkrétne povinnosti splnil iným primeraným spôsobom.

49. Vo vzťahu k namietanej nedostupnosti STN správny súd poukazuje, že technické normy je možné zakúpiť legálnym spôsobom, resp. žalobca mohol v prípade záujmu do týchto noriem nahliadnuť a oboznámiť sa s ich obsahom v rámci správneho konania na správnom orgáne, keď už z protokolu o výsledku inšpekcie zo dňa 18.03.2022 mohol mať žalobca vedomosť, že boli zistené nedostatky vyplývajúce aj nedodržania bezpečnostnej úrovne vyplývajúcej okrem iného aj z STN 26 9030 : 1993. Obsah čl. 4.3.2 a 4.5.13 STN 26 9030:1993 bol súčasťou odôvodnenia tak prvostupňového ako aj napadnutého rozhodnutia, ktoré skutočnosti považoval správny súd za postačujúce, aby bolo naplnená

požiadavka vyplývajúca aj z rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 180/2024 odkazovaného v bode 38 tohto rozsudku, že obsah STN je potrebné dokazovať. S obsahom čl. 4.3.2 a čl. 4.5.13 STN 26 9030:1993 sa na nariadenom pojednávaní oboznámil aj správny súd, pričom tieto boli vykonané ako listinný dôkaz.

50. Záverom správny súd poukazuje, že otázkou prístupnosti k technickým normám sa zaoberal aj Ústavný súd Českej republiky vo veci sp. zn. Pl. ÚS 40/08, (bod 63 až 67 odôvodnenia), pričom za ústavne udržateľné považoval ich poskytovanie za úhradu s možnosťou bezplatného nazerania u správnych orgánov.

51. Správny súd nespochybnuje, že pre obsahové náležitosti rozhodnutí vo veciach správneho trestania je potrebné vyžadovať vyššie prísnejšie nároky, a to práve vo vzťahu k výroku rozhodnutia, ktorý je najvýznamnejšou časťou rozhodnutia. Jedine výrok je spôsobilý zasiahnuť do práv a povinností účastníka konania a len z neho je možné zistiť či a aká povinnosť bola porušená a aké opatrenia či sankcie boli uložené. Výrok preto musí vo veciach správneho trestania obsahovať popri právnej vete aj jasné vymedzenie skutku tzv. skutkovú vetu. Podrobnosť a presnosť skutkovej ako aj právnej vety je nevyhnutná najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, pre určenie rozsahu dokazovania, pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu ako aj následne pre určovanie druhu a výšky sankcie. Námietky žalobcu vznesené v podanej žalobe v tomto smere správny súd vyhodnotil ako všeobecné, pričom nebolo zistené, že by výrok prvostupňového či napadnutého rozhodnutia vykazoval akékoľvek vady.

52. Správny súd nezistil také pochybenia, ktoré by mali za následok nezrozumiteľnosť či neurčitosť výroku, prípadne by znamenali nejednoznačné alebo neúplné vymedzenie skutku, pre ktoré by hrozilo, že žalobca by nemal vedomosť o skutku, za ktorý mu bola uložená sankcia, prípadne by hrozila zámena skutku s iným skutkom. V napadnutom rozhodnutí boli uvedené dostatočné skutkové okolnosti (dátum zistenia nedostatku, označenie prevádzky, skutkový popis zistených nedostatkov, ako aj uvedenie príslušných zákonných ustanovení, porušenia ktorých sa žalobca dopustil a podľa ktorých sa mu ukladá pokuta), pričom správnosť alebo nejednoznačnosť žalobca v konkrétnostiach ani žiadnym spôsobom nenamietal. Skutočnosť, že vo výroku prvostupňového rozhodnutia nebola vyslovená vina žalobcu za spáchaný správny delikt, správny súd nepovažoval za vadu výroku, keďže na konanie podľa § 19 zákona o inšpekcii práce sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (§ 21 ods. 3 zákona o inšpekcii práce). Náležitosti výroku tak v danej veci vyplývajú z § 47 ods. 2 Správneho poriadku, pričom medzi tieto zákonné náležitosti nepatrí vyslovenie viny. V tejto súvislosti nemožno použiť analógiu s trestným právom a vyžadovať vyslovenie viny vo výroku administratívneho rozhodnutia, pretože prvotným predpokladom analogickej aplikácie iného právneho predpisu je zistenie medzery v zákone a nedostatok priliehavej právnej úpravy, čo nebol prípad v prejednávanej veci, rovnako sa nejedná o aplikovateľnú základnú zásadu trestného konania podľa zák. č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku v znení neskorších predpisov.

53. Nedostatky zisteného skutkového stavu vo vzťahu k žalobcom tvrdenej dočasnosti umiestnenia umelohmotných rúr pri regáloch, správny súd uvádza, že toto tvrdenie nijakým spôsobom nemá podklad v obsahu administratívneho spisu. Z predloženej fotodokumentácie (č. I. 4 administratívneho spisu) je zrejmé, že dňa 18.02.2022 o 10,09 hod. bol na dotknutej prevádzke žalobcu pred regálom umiestnený materiál, ktorý bránil voľnému prístupu k regálu. Nijako z uvedeného nevyplýva prechodnosť či dočasnosť jeho umiestnenia. Toto tvrdenie žalobca nepreukázal ani žiadnymi inými dôkaznými prostriedkami.

54. Vo vzťahu k námietke o nadobudnutí vlastníctva k budovám a pozemkom, v ktorých bola umiestnená prevádzkareň žalobcu až dňa 13.07.2021, správny súd prvotne poukazuje, že inšpekcia práce bola v prevádzke žalobcu vykonaná v dňoch 18.02.2022 až 18.03.2022, teda v čase, kedy žalobca už bol vlastníkom dotknutých nehnuteľností. Navyiac označenie skladových priestorov nemožno považovať za stavebnú úpravu, pre ktorú by bolo potrebné akékoľvek povolenie stavebného úradu, pričom žalobca aj ako nájomca bol povinný uhrádzať náklady spojené s obvyklým udržiavaním predmetu nájmu; udržiavanie pracoviska v stave zodpovedajúcom požiadavkám vyplývajúcim zo všeobecne záväzných právnych predpisov a ostatných predpisov za týchto skutkových okolností (označením čiarami) správny súd považoval za obvyklé užívanie a udržiavanie.

55. Správny súd tiež nevzhladol dôvody, pre ktoré by zadanie objednávky pre vypracovanie projektovej dokumentácie a inžinierske činnosti na stavbu „Zmena stavby sociálnej budovy prestavbou a zateplením, D., A. B. G. XXXX/XX, H. G. XXX/X, XXX/X I. J. D.“ zo dňa 18.01.2022, malo mať vplyv na zodpovednosť žalobcu za následné spáchanie správneho deliktu nevytvorením voľného prístupu k garáži a neoznačením skladových priestorov požadovaným spôsobom.

56. Pokiaľ žalobca namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, kedy žalovaný na niektoré námietky žalobcu uvedené v odvolaní vôbec nereagoval, ani nevykonával žiaden zo žalobcom v odvolaní navrhovaných dôkazných prostriedkov a tiež, že prvostupňový orgán vychádzal pri rozhodovaní z neúplných, zavádzajúcich a mylných podkladov, správny súd nemohol uvedené argumenty bližšie preskúmať pre ich nekonkrétnosť. Bolo povinnosťou žalobcu v súlade s § 182 ods. 1 písm. e) SSP uviesť skutkovo konkrétne námietky, s ktorými sa žalovaný nevysporiadal ako aj označiť dôkazy, ktorých vykonania sa bezúspešne domáhal a rovnako dôvody neúplnosti alebo vád podkladov prvostupňového rozhodnutia. Nie je postačujúci len odkaz na priebeh administratívneho konania, keďže je to práve žalobca, ktorý vymedzuje dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia a tým aj určuje zameranie súdneho prieskumu, teda otázky, ktoré má správny súd pri prejednaní veci preskúmať a overiť; nie je úlohou správneho súdu za žalobcu vyhľadávať prípadne domýšľať, ktoré konkrétne dôkazy správca dane nevykonával a s akými námietkami sa v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal; správny súd vo vzťahu k zisťovaniu skutkového stavu považoval tento za náležité zistený, pričom tento má dostatočný podklad v predloženej administratívnej spise.

57. Prvostupňový správny orgán a žalovaný postupovali zákonne aj pri rozhodovaní o výške pokuty, keď prihliadli na všetky relevantné skutočnosti a po ich posúdení dospeli k záveru, že tieto odôvodňujú uloženie pokuty pri dolnej hranici určenej zákonom (maximálna hranica 100.000 eur). Správne orgány dostatočne odôvodnili výšku uloženého pokuty, pričom pokuta bola uložená v rámci zákonom stanovenej sadzby. Ani prvostupňové ani napadnuté rozhodnutie neboli odôvodnené výlučne jednoduchým poukazom na mieru zavinenia, ako to namietal žalobca. Prvostupňový orgán sa náležite zaoberal všetkými východiskami, ktoré pri ukladaní pokuty bral na zreteľ a ktoré vyplývajú z § 19 ods. 6 zákona o inšpekcii práce. Uvedený postup a dostatočnosť odôvodnenia uloženého pokuty vyplýva z jeho obsahu, ktoré je uvedené vyššie v bodoch 2-4 tohto rozsudku. Prvostupňový orgán tiež bral na zreteľ (ako okolnosť svedčiacu nižšej pokute) to, že škodlivé následky deliktov sa žalobca zaviazal odstrániť. Rovnako aj žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol dostatočné dôvody pre správnu úvahu smerujúcu k uloženiu pokuty vo výške XXXX,- eur.

58. Správny súd zdôrazňuje, že posúdenie likvidačného charakteru sankcie nepredstavuje zákonom vyžadovanú náležitosť odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu. Správny orgán by mal náležite odôvodniť výšku sankcie z hľadiska jej účelu, ktorým je tak jej represívna ako aj preventívna povaha. V rámci uvedeného je síce potrebné zohľadňovať aj dopad sankcie na ďalšiu činnosť a existenciu žalobcu, avšak pokiaľ sa správny orgán s dôvodmi pre uloženie konkrétnej sankcie dostatočne a náležite vysporiada berúc na zreteľ všetky okolnosti daného prípadu, výlučne absencia zdôvodnenia vo vzťahu k likvidačnosti uloženého sankcie v odôvodnení rozhodnutia nepredstavuje vadu zakladajúcu dôvod pre zrušenie takto odôvodneného rozhodnutia správnym súdom.

59. Správny súd sa v ďalšom nezaoberal argumentmi žalobcu, ktoré boli do konania vnesené ako novoty po uplynutí 2 mesačnej lehoty na podanie správnej žaloby v replike zo dňa 06.10.2023.

60. S odkazom na vyššie uvedené dôvody, správny súd dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby, a preto ju postupom podľa § 190 SSP zamietol.

61. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP a úspešnému žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože nezistil dôvod, na základe ktorého možno spravodlivo od žalobcu požadovať, aby žalovanému nahradil trovy konania.

62. Toto rozhodnutie prijal senát správneho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní od jeho doručenia /§ 493e SSP v spojení s § 443 ods. 2 SSP a § 145 ods. 2 písm. c)/, prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Kasačná sťažnosť proti tomuto rozhodnutiu má odkladný účinok /§ 446 ods. 2 písm. c) SSP/.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom.

Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.